Zbigniew Stefaniak, Piotr Sobczak, Paweł Kijo

Bieganie jest najlepszą formą mojego życia : wywiad z niepełnosprawnym sportowcem biegaczem

Kultura i Wychowanie 1, 254-257

2011

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

MUZEUM HISTORII POLSKI

Bieganie jest najlepszą formą mojego życia
Wywiad z niepełnosprawnym sportowcem biegaczem

Piotr Sobczak

Łódź, Polska

mr.sobczak@gmail.com

Paweł Kijo

Łódź, Polska

Pawel.Kijo@gmail.com

słowa kluczowe: sport, niepełnosprawność, bieganie, sport niepełnosprawnych

Uczestniczenie w aktywności sportowej to przede wszystkim zwiększenie poczucia własnej wartości, wzmacnianie wiary we własne siły i możliwości. Zatem jest to proces kształtujący charakter człowieka, uczący wytrwałości i odporności na stres. Jest nośnikiem wartości etyczno-moralnych, estetycznych i zdrowotnych. Daje poczucie satysfakcji i zadowolenia.

Aktywność sportowa stwarza także warunki do pokonywania własnych słabości, zmęczenia, akceptowania porażek, rozładowywania napięć psychicznych. Jest to szczególnie ważne wówczas, gdy dotyczy to osób niepełnosprawnych. Istotnego znaczenia nabiera w tym przypadku sprawność fizyczna, która stwarza warunki do czynnego udziału w życiu społecznym, zawodowym oraz ma wpływ na integrację ze środowiskiem ludzi pełnosprawnych. Niezmiernie wymowna staje się w tym wypadku myśl E. Hemingwaya dotycząca roli i znaczenia sportu: sport uczy, jak wygrywać, sport uczy, jak przegrywać, innymi słowy sport uczy, jak żyć. Jej uniwersalny charakter, w znakomity sposób, obrazuje sytuację osób niepełnosprawnych fizycznie.

Dla osób fizycznie sprawnych, jak i tych z dysfunkcjami narządu ruchu każde zawody sportowe to wyzwanie. Nasycone rywalizacją o wynik zmagania dają satysfakcję przy zwycięstwie, ale także wskazującą kierunek do dalszej pracy. Są jednak różnice przy ocenie sukcesu i porażki jednych i drugich. Wydaje się, że istotą sportu niepełnosprawnych jest idea samego uczestniczenia w aktywności sportowej, a kolejnym krokiem zdobywanie pucharów, medali, dyplomów jako uwieńczenie włożonego trudu. Sam udział daje już

Piotr Sobczak, mgr, Wyższa Szkoła Pedagogiczna w Łodzi. Realizuje projekty video, m.in. formy dokumentalne, edukacyjne, naukowe, szkoleniowe

Paweł Kijo, dr, Wyższa Szkoła Pedagogiczna w Łodzi, Katedra Pedagogiki

osobie niepełnosprawnej radość i satysfakcję, motywuje do dalszej wytężonej pracy. Dlatego sport ludzi niepełnosprawnych to często sposób na życie. Najwyższym osiągnięciem staje się nie zwyciężanie, lecz odzyskiwanie wiary we własne siły i możliwości.

Jako przykład warto zatem przedstawić losy niepełnosprawnego sportowca, dla którego bieganie jest pasją i zarazem sposobem na życie. Droga ta, to nie tylko sukcesy i radości, ale również bariery i trudności, które często musi pokonywać samodzielnie bez należytego wsparcia instytucjonalnego.

Bieganie, a w zasadzie bardziej poruszanie się o kulach i na wózku inwalidzkim, stanowi fundament do rozwijania zaradności ruchowej. To osoba odizolowana od społeczności, mieszkająca na wsi, skazana na samego siebie w pokonywaniu codziennych trudności. Bez pracy, z dala od struktur pomocowych, zdeterminowana chęcią do bycia wśród i dla ludzi. Na przekór okolicznościom środowiskowym stara się spełniać swoje marzenia. Staje się dla siebie trenerem, fizjologiem, dietetykiem, menadżerem i sponsorem. Dzięki własnej determinacji i uporowi organizuje i uczestniczy w wielu imprezach sportowych, także zagranicznych. Z dumą podkreśla swoją narodowość. Na stroju sportowym zawsze jest miejsce na flagę i godło Polski. Podejmowane przez niego działania wzbudzają w ludziach podziw i refleksję. Warto przybliżyć sylwetkę sportowca biegacza, jego spojrzenie na świat przez pryzmat sportu niepełnosprawnych. Może stanowić on przykład dla innych osób, znajdujących się w podobnej sytuacji życiowej. Zarazić pasją i apetytem na życie. Zapraszamy do obejrzenia filmu.

Bieganie jest najlepszą formą mojego życia (reportaż)

PLAY

STOP

Wywiad (część I)

ze Zbigniewem Stefaniakiem rozmawia dr Paweł Kijo

PLAY

STOP

Wywiad (część II)

ze Zbigniewem Stefaniakiem rozmawia dr Paweł Kijo

PLAY

STOP

Piotr Sobczak
Lodz, Poland
mr.sobczak@gmail.com

Paweł Kijo
Lodz, Poland
Pawel.Kijo@gmail.com

Keywords: sports, disability, running, disabled sport

Running is the best form of my life Interview with a disabled runner

Abstract

Sporting activity creates conditions to overcome own weaknesses, fatigue, accept failure, discharge psychological tensions. This is particularly important when it concerns people with disabilities. Significant importance in this case shows physical fitness, which creates conditions for active participation in social and professional activities and has an impact on the integration with non-disabled people. Therefore, there was an attempt to present its true value for a disabled athlete. Running on crutches became for him a sense and way of his life. The collected material was presented in the form of a film „Running is the best form of my life. Interview with a disabled runner."

Piotr Sobczak, M.A., The Pedagogical Academy in Lodz, produces video projects i.e. in documentary, educational, scientific, and training form

Paweł Kijo, PhD, The Pedagogical Academy in Lodz, Department of Pedagogy

Dolegliwość, na którą choruję, to porażenie mózgowe. Do 9 roku życia w ogóle nie chodziłem. Lekarze nie dawali mi żadnej gwarancji, że będę się jako tako poruszał. Rozpocząłem więc nauczanie indywidualne w domu. Dwa razy w tygodniu przychodziła do mnie nauczycielka. Od trzeciej klasy chodziłem do szkoły podstawowej specjalnej w Policach. Tam właśnie do uprawiania sportu i biegania zachęcił mnie jeden z wychowawców, Janusz Chmielewski.

Trenowałem w polickich lasach prawie codziennie. Wystartowałem w swym pierwszym biegu na Wałach Chrobrego w Szczecinie, potem w Policach. Mam bardzo miłe wspomnienia z pobytu w tym mieście. Jak jest tam jakaś impreza, chętnie jadę.

Sport stał się moją pasją. Gdyby nie on, mógłbym się stoczyć na dno. Uważam, że każdy w miarę swych możliwości powinien uprawiać sport, mieć jakiś cel w życiu. Bieganie jest dla mnie najlepszą formą życia.

Źródło: http://www.zbigniewstefaniak.pl/

Zbigniew Stefaniak

Największym problemem są dla mnie oczywiście pieniądze. Z pomocą przychodzą mi sponsorzy, których zdobywam sam i z wielkim trudem.

Uprawianie mojej ukochanej dyscypliny sportowej pociąga za sobą, co jest zrozumiałe, duże koszty (niszczę dużo obuwia, sporą część dochodów pochłaniają dojazdy na imprezy biegowe). Ze względu na moją sytuację życiową nie jestem w stanie pokrywać całości tych kosztów – niewielka renta socjalna w wysokości 500 zł wystarcza zaledwie na skromne życie.

Jak dotąd spotyka mnie małe zainteresowanie ze strony wielkich firm. Pomagają mi sporadycznie ludzie dobrej woli. Moja pasja traktowana jest przez mieszkańców mojej wsi co najmniej dziwnie i przez to jestem człowiekiem samotnym.

Zbigniew Stefaniak